

Habakkuk – triggerprofeten

Habakkuk 1:5 For se, dere nasjoner, og bli forskrekket, bli forskrekket. For en gjerning blir gjort i deres dager, en gjerning dere slettes ikke ville tro, om noen fortalte dere. (Apostlenes gjerninger 13:41)
6 For se, jeg vekker opp kaldeere, det harde og voldsomme folket som farer vidt omkring på jorden og tar andres boliger i eie.
7 Grufulle og skremmende er de: de avgjør selv sin rett og sin ære.
8 Deres hester er raskere enn leoparder, de er villere enn en ulveflokk om kvelden. Deres ryttere sprenger frem, deres ridehester kommer fra fjerne land. De flyr som ørner når de styrter seg over sitt bytte.
9 Alle kommer for å gjøre voldsverk. Banden går på med fronten først, og de samler fanger som sand.

Habakkuks profetier er om de hendelser som trigger Abrahams landløfte.

10 Han spotter konger, og høvdinger er til latter for ham. Han ler av hver festning, kaster opp en voll og tar den.

11 Så drar han sin veg og er borte som vinden. Han har gjort overtredelse og blir funnet skyldig. Hans egen kraft er hans gud.

Den som spotter konger og høvdinger blir funnet skyldig.

Hab 2:1 På min vaktpost vil jeg stå og stille meg på varden. Jeg vil skue ut for å se hva han vil tale til meg, og hva jeg skal få til svar på mitt klagemål.

2 Og Herren svarte meg og sa: Skriv synet opp og skriv det tydelig på tavler, så det er lett å lese det!

3 For ennå må synet vente på sin tid. Men det haster mot enden og lyver ikke. Om det dryger, så bare vent! For komme skal det, det skal ikke utebli.

4 Se, oppblåst og uærlig er hans sjel i ham.

Her snakkes det om muslimer generelt, og arabere spesielt.

Men den rettferdige skal leve ved sin tro.

7 Skal de ikke brått reise seg, de som skal pine deg? Skal de ikke våkne de som skal jage deg opp, så du blir et rov for dem?

Araberne blir på denne tid et rov for israelerne.

4M23:24 Se, folket reiser seg som en løvinne, springer opp som en løve! Det legger seg ikke til ro før det har mettet seg med rov og drukket blodet av de drepte.

8 Fordi du har plyndret mange folkeslag. Slik skal alle som blir igjen av folket, plyndre deg for din blodskyld mot menneskene og for dine voldsverk mot jorden, mot byen og alle dem som bor i den.

De som blir igjen av folket, den lille rest som overlever flere tusen års jødeutryddelse, med holocaust friskt i minne.

9 Stakkars den som jager etter skammelig vinning for sitt hus, for å bygge sitt rede i høyden, for å redde seg fra ulykkens hånd!

10 Du har lagt opp en plan som blir til skam for ditt hus, og gjort ende på mange folk, du har forbrutt ditt liv.

Mange arabiske land legger opp en plan som blir til skam for islams hus.

Sal83:5 De sier: Kom, la oss utslette dem, så de ikke mer er et folk, slik at ingen lenger minnes Israels navn!

Mika4:12 Men de kjenner ikke Herrens tanker og forstår ikke hans råd, at han har samlet dem som kornbånd til treskeplassen.

Rom11:13 Til dere hedninger vil jeg si: Så sant jeg er hedningenes apostel, priser jeg min tjeneste –

14 kunne jeg bare vekke mine frender etter kjødet (israelerne) til nidkjærhet og få frelst noen av dem.

15 For er verden blitt forlikt med Gud ved deres forkastelse, hva annet vil da deres antakelse bli enn liv av døde?

Her sies rett ut at hedningefolkene er å regne som døde. Ikke bare muslimske, men også de ”kristne” menigheter, Rom11:5. Men noe som er enda viktigere: Israelerne skal igjen tas til nåde.

14 For jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet, likesom vannet dekker havets bunn.

Gjennom profeten Jesaja, Jes11:9-12, ser vi at det er når israelerne blir samlet i sitt land, at kunnskapen om Herren blir stor.

15 Stakkars den som gir sin neste å drikke av din vredes skål, ja, drikker dem drukne, for å se på deres nakenhet!

16 Du blir mett med skam og ikke med ære. Drikk også du og vis din forhud fram! Begeret i Herrens høyre hånd skal i sin tid komme til deg, og dyp skam skal skjule din ære.

Alle vet at Israel har måttet drikke av Herrens vredes beger. Dette skal ta slutt når Gud igjen fører Israels sak og vender deres skjebne. Da skal Israels undertrykkere selv drikke av begeret. Jes51:22-23. Det er disse som er uomskåret, ikke på forhuden, men på sinnet.

Hab3:2 Herre, jeg har hørt budskapet om deg, og fikk ærefrykt for ditt verk, Herre.

Herrens verk var å føre israelfolket ut av Egypt og inn til sitt nye land. 5Mos3:18-24

Gjenta det i vår egen tid! Ja, kunngjør den i vår egen tid! I din vrede må du huske å forbarme deg!

Storverket skal gjentaes i vår egen tid. Og det skal først gjøres kjent. I sin vrede over hedningefolkene må han huske å skåne israelfolket. Heb12:26,27.

3 Gud kommer fra Teman, Den Hellige fra Paran-fjellet. Sela. Hans prakt dekker himmelen, og jorden er full av hans herlighet.

Gud kommer fra Teman (Arabia). Og der har han vert for å trampe alle mennesker i hjel. Jes63:1-4.

4 En glans som solens lys bryter fram, stråler omgir ham, og i dem er hans makt skjult.

Verden blir et bedre sted å leve!

5 Foran ham går pesten, og i hans fottrinn følger sott.

6 Han stiger fram og ryster jorden. Han ser opp og får folkene til å skjelve. De evige fjell sprenges i stykker. De eldgamle hauger synker sammen. Hans gange er som i eldgammel tid.

Når Herren ryster jorden er det krig. Og når hans gange er som i eldgammel tid, da gjelder det å drepe flest mulig på minst mulig tid, nesten uten unntak. 4Mos31:7-18, 5Mos3:6,22. Ingen må tro at Gud hevner Israel bare halvveis. Nei, han gjør det fullt og helt.

7 Jeg ser uhyggen hvile over Kusjans telter. Teltdukene i Midians land skjelver.

Ismaels sønner.

8 Harmes du, Herre, på elvene? Er din vrede opptent mot dem, eller din harme mot havet, når du farer fram på dine hester, på dine seierrike vogner?

9 Du tar fram din bue og metter den med piler fra ditt kogger. Du kløver jorden for elvene.

10 Fjellene ser deg og skjelver. Vannstrømmer styrter fram. Havdypet lar sin røst høre, de løfter sine hender mot det høye.

11 Sol og måne står stille i sin bolig for lyset av dine piler, som farer fram, for glansen av ditt lynende spyd.

12 I harme skrider du fram over jorden, i vrede trækker du folkene ned.

Disse vers taler for seg.

13 Du drar ut til frelse for ditt folk, til frelse for din salvede.

Han beskytter sitt folk. Og Israels nye konge.

Du knuser taket på den ugudeliges hus, legger grunnvollen bar helt ned på fjellet.

Billedlig blir islam utryddet i de gjeldende land. Bokstavelig legges moskeene i grus.

14 Du gjennomborer med hans eget spyd hodene på hans krigere, som stormer fram for å spre meg.

Det er offentlig kjent at tusenvis av arabiske raketter er siktet inn mot Israel. Det kan absolutt tenkes at disse kommer på avveie og treffer araberne selv.

Men de gleder seg som om de i smug skulle fortære en stakkar.

15 Du farer gjennom havet med dine hester, gjennom en skummende brenning av store vann.

Gjennom det arabiske folkehav.

16 Jeg hørte det. Da skalv min kropp (Heb12:21), ved lyden dirret mine lepper. Det kom verk i mine ben. Føttene vaklet under meg, rolig venter jeg på at trengselsdagen skal ramme det folket som plyndrer oss.